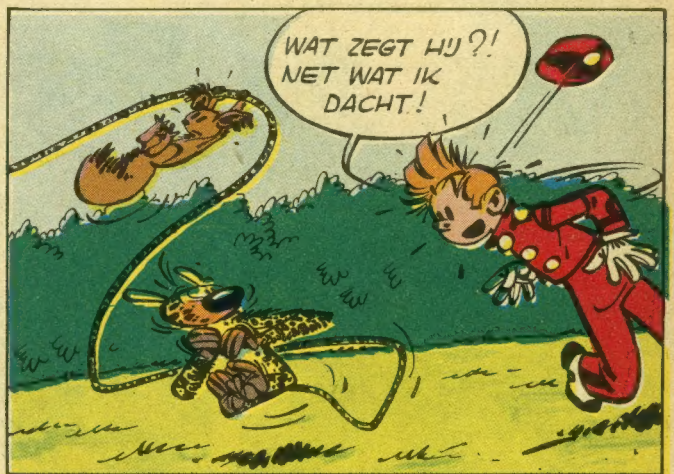

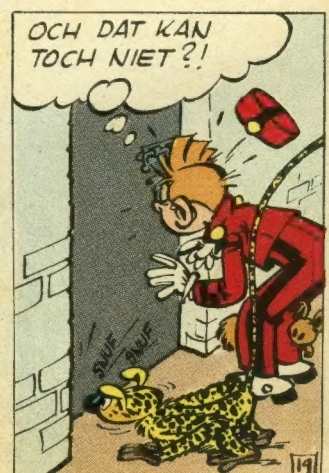
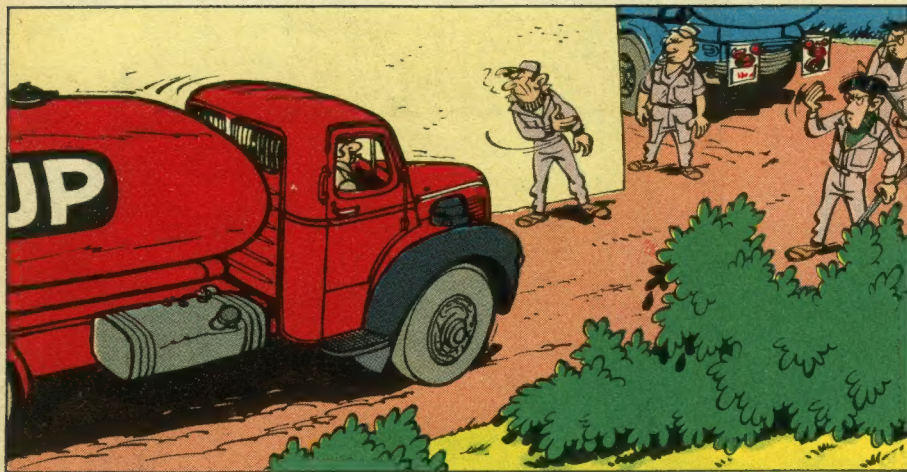
ROBBEDOES

DE ONBEKENDE UIT VILLA "MYSTERIE", HET WONDERLIJKSTE AVONTUUR VAN DE BEVERS!!!

BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

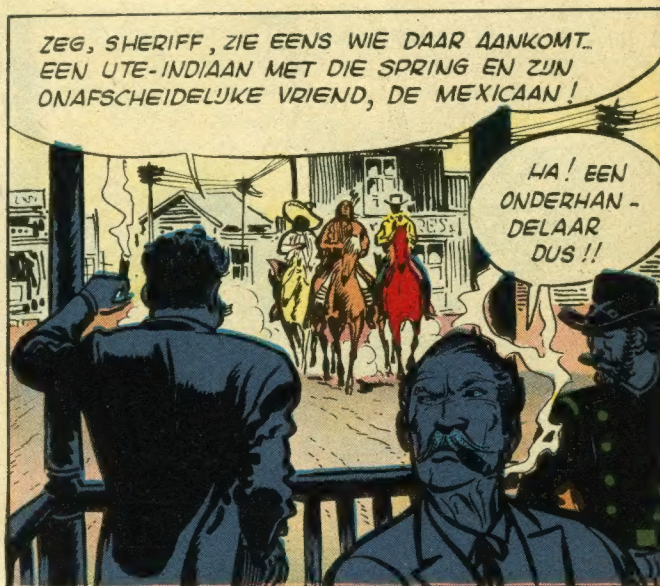
Weekblad. - 18e Jaargang. Nr. 832. - 8 Maart 1956. - 28 bladz.

JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

SIMON DE DANSER, de Kapitein-Duivel

— Die goeie, ouwe tijd!... horen we overgrootvader dikwijls verzuchten. Toen waren de mensen ook zo slecht niet...

— En de zeerovers dan, grootva?... Dat waren toch helemaal geen lieve jongens!

— Nu ja, maar laf waren ze zeker niet!

We hebben toen een scheef oog geworpen op onze prachtige album: **De Zwarte Kapers**. Die « Zwartbaard » zag er niet erg aantrekkelijk uit. We zouden niet graag zo'n nummer op bezoek hebben.

Toch bestaat er geen jongen, die niet graag over zeerovers leest. Hun geschiedenissen boeien ons. En zo'n kapitein, zelfs als hij een zwart lapje voor zijn linkeroog heeft, doet ons wel sympathiek aan. Misschien omdat hij voor alles zeeman was! Hij moest over een ijzeren wii beschikken en voor niets bang zijn uitvallen.

KAPERS EN ZEEROVERS.

Het verschil tussen koopvaarders, kapers en zeerovers was in de XVde en XVIde eeuw niet groot. Er hoefde niet veel te gebeuren om een koopvaarderschipper aan het kapen te brengen. Hij had gauw genoeg de smaak ervan te pakken. Hij was zeerover voor hij het zelf goed en wel in de gaten had.

Wat is nu precies het verschil tussen een kaper en een zeerover? Een zeerover « werkte » voor eigen rekening: meer een soort bendeleider op een schip. Een kaper daarentegen werkte voor een... vorst. Hij kreeg een « kaperbrief », ook wel bestelbrief genoemd. Hierdoor had hij het recht om alle vijandelijke schepen te plunderen. Een derde van de buit was voor de schatkist. De rest werd verdeeld tussen kapitein en bemanning.

Die kaperbrief was soms een wasse neus. Het kon best gebeuren, dat een en dezelfde kaper eens verschillende bestelbrieven van twee of meer vorsten op zak had. Soms voeren ze zelfs op rekening van een land, dat helemaal niet bestond. Dat er valse kaperbrieven in omloop waren, kan je wel op je vingers natellen. Ze werden bij wijze van spreken aan de lopende band gemaakt.

Zeelui zijn nu eenmaal te energiek om bij de pakken neer te zitten. Wat moesten de kapers beginnen, als er vrede « uitbrak ». Het gevolg was: zeerovertje spelen.

DAAN JAARSMa uit Leeuwarden wilde iets weten over Barbarijse zeerovers, of dat allemaal Mohammedanen waren, en of er ook Nederlanders onder zaten.

De Middellandse zee was vroeger een gevaarlijk zee'tje, reken maar! Lang voor Homerus wemelde het er van zeeschuimers. Toen de Moren uit Spanje verjaagd waren, werd het er niet veel beter op.

In één nacht veranderde de Noordkust van Afrika in een hinderlaag. Overal lagen ze op de loer. Het zaakje scheen nog al winstgevend te zijn, want uit alle hoeken en gaten van Europa kwamen « ondernemende » lieden de Mohammedanen een handje toesteken. In 1588 werd de Algerijnse vloot, die uit 35 galjoten bestond,

aangevoerd door elf Turken en vier en twintig kapiteins, die uit Europa kwamen.

Je ziet dus, dat « Barbarijse zeerover » niet dadelijk « Turk » wil zeggen.

Die zeerovers voeren in het algemeen op galeien, dus enkel roeischeppen. Het zijn ook wat je noemt: « mooi-weer-schepen ». Een zelschip liep alleen gevaar wanneer het windstil was en de zee zo glad als een spiegel. Een galei-kapitein waagde zich niet uit het gezicht van de kust. In geval van storm was het het beste om zo gauw mogelijk beschutting te zoeken. Maar daarin zou verandering komen. **SIMON DE DANSER** bracht de verbetering aan.

Dit heerschap kwam uit Dordrecht. Hij had de zee in het bloed, want hij bracht het in korte tijd van scheepsjongen tot kapitein.

In 1606 kreeg hij van de Staten van Holland een kaperbrief op Spanje. Op dat ogenblik waren ze met de 80-jarige oorlog bezig. Zijn reis scheen niet erg voordelig geweest te zijn, want hij liep al gauw Marseille binnen om te verversen. Marseille was toen al een aantrekkelijke stad voor zeelui. In een zucht was 'n schip 'n bemanning erdoor gedubbeld. Zo verging het Simon ook. Ongevraagd leende hij toen een alleenliggend scheepje en stak met een bemanning van twijfelachtig allooi over naar Algiers. Voor hij zover was had hij nog even van schip « verhuisd ».

Enkele jaren later beetoen de zeelui van alle landen alleen maar bij het horen van zijn naam. Ze noemden hem: « Dali-Capitan », wat betekent: « Duivel-Kapitein ». Hij leerde de Algerijnen zeilschepen bouwen en toen had je de poppen aan het dansen. Geen schip was er nog veilig. Daar hij alles roofde, wat hem voor de boeg kwam, loofden de regeringen van Frankrijk, Engeland, Spanje en zijn eigen vaderland Nederland, een beloning uit. Maar levend of dood: in handen kregen ze hem toch niet!

Ondertussen was hij schatrijk geworden. Hij leefde in Algiers als een pacha. Toch schijnt het, dat ook daar de grond onder zijn voeten te warm werd. Er was niet zo heel veel nodig om bij de Dey in ongenade te vallen. Je hoefde alleen maar rijker te zijn.

Hendrik IV van Frankrijk dacht: met dieven vang je dieven. Met goud uit te loven viel toch niets te bereiken. Hij had een beter plannetje: admiraal! Je kan dus wel begrijpen, hoe Simon in zijn nopjes was, toen de koning van Frankrijk hem een admiraalspost bij de marine aanbodt. Al zijn bezittingen in Algiers werden verkocht. Hij palmde een schip in, sloeg de Algerijnse bemanning dood of wipte ze over boord en voer naar Frankrijk. Als aandenken stal hij nog twee kanonnen, die later aan de gouverneur van Provence werden verkocht. Dit laatste hebben de Algerijnen hem nooit kunnen vergeven. Onderweg viel hem nog een Spaans schip in handen.

De Danser had grote plannen. Hij wilde niet meer of minder Algiers innemen en veroveren. Joost mag weten, wilde hij nog Dey worden.

De koning van Frankrijk kende die kanonnen-historie en wist dus ook, dat de Algerijnen Simon de Danser niet konden zien of luchten. Toen hij hem op zekere dag dan ook de opdracht gaf om zes koopvaardersschepen en drie oorlogsschepen uit Algiers te gaan halen, verbodde hij hem dan ook uitdrukkelijk om aan land te gaan. Simon was er doof voor. Hij deed het toch. Op dat ogenblik verdween Simon de Danser, de grote zeerover, uit de geschiedenis...

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes!

Met Robbedoes Vcaraan en Vooruit.

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

Eigen werk van INGRID uit Rijenam.

REGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: « Naverteld ».
- Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Een zekere Achmed uit Bagdad
Zat dag in dag uit op zijn badmat
Zo las hij zijn dagblad
En iedereen zag dat
't is raar, maar in Bagdad daar mag dat.
Vrij naar V. D. HEYDEN.

Zo, beste Rakkers en Rakkeresjes, Snuffel leeft nog en is niet in de sneeuw blijven steken. Heremetijd, dat was me wat vanmorgen. En dan die bliksemse pijp, die alsmaar niet branden wil. Ik had er een lief ding voor over als ik naast Achmad op zijn badmat in Bagdad mocht gaan zitten... Het zal daar wel warmer zijn dan hier. « Hé, ja », zucht Sjarel. En dan maar de hele dag knollentuin, Robbedoes en Sprint lezen. Heerlijk! Niks anders te doen. Nou ik het toch weer over de knollentuin heb. Waar blijven de detectives? Je herinnert je wel, dat ik jullie een pikwegknol van MEEUWTE uit Oostende voorschotelde. Keihard schijnbaar. Heeft er iemand al een spoor ontdekt. Laat eens horen. Kwabbernoot heeft met Sjarel gewed, dat jullie de schrijver of schrijfster lekker niet vinden kunnen. Laten jullie dat zo maar bij zitten? Laai je niet kennen...

Het eerste knolletje, dat we vandaag de grond in duwen is van **DOORROOSJE** uit Ravels. Doornroosje is acht jaar en schijnt ook naar de lentezon te verlangen. Anders ik wel.

HET MEESJE

In een Boompje
Zat een Meesje
Vrolijk
En blij
Want het Was Mei...
Oh! Wat is het Lekker warm.
Als het koud wordt:
Roep ALARM!
DOORROOSJE uit Ravels

Doornroosje. Lief kind. We hebben iets — en maar een heel klein beetje — aan je knolletje veranderd. Aan het rythme ontbreekt wel het een en ander, maar ga

zo door. Misschien word je nog wel eens een groot dichteres. Wat zullen P. K. en Kwabbernoot en ik blij zijn. Niet te geloven! Stuur nog eens wat! Ja, direct! Maar maak het dan wat langer. Wil je! Tot binnen kort dus.

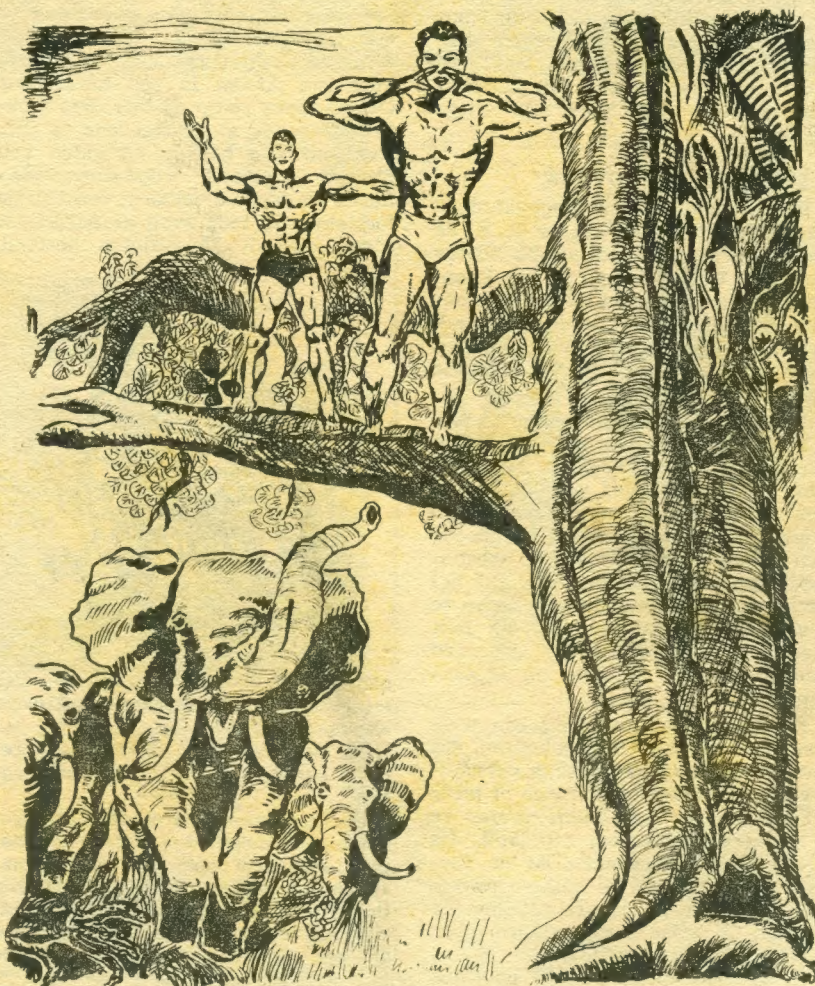
Jullie weten wat een Colibri is. Ja, dat spreekt. Stel je nu eens voor. Het kleinste vogeltje van de wereld, dat een vrij zware knol in de handen van Sjarel stopt. Heb je zo iets ooit meegemaakt? Vooruit Sjarel. De grond in. Nee, jij niet. De knol, kerel... Je lijkt wel een mol.

NAAR SCHOOL

's Morgens om kwart over acht stap ik de deur uit. Het is weer de drukte van

elke morgen. Auto's en fietsen snellen voorbij. De auto van de dokter staat al klaar, want de dokter moet al vroeg naar zijn patiënten toe. Een hond duikt victorie « blaffend » uit een vuilnisbak omhoog, een kluf achter zich aanslepend. De kat van de bakker komt terug van haar nachtelijke tocht. De brievenbesteller zwicht onder een kropvolle tas. Hopelijk vandaag prettige en minder droevige tijdingen. Al de winkels zijn nog gesloten. Alleen de snoepwinkel maakt een uitzondering. Dat is immers voor ons. Al vroeg komen de kleine klanten, hun frank tegen een of andere snoeperij rullen. Een klein deftig heertje kijkt met afschuw naar twee vechtende jongens. Of is hij misschien nieuws-

(Zie vervolg bladz. 23.)

Eigen werk van WINNETOU uit Sint-Niklaas.

Voor het Paasnummer van ROBBEDOES : lees het belangrijk bericht op bladzijde 24!

LATEN WE ONS NIETS WIJSMAKEN, WE ZIJN VOLKOMEN DE KOERS KWIT...

JA, WE LOPEN NU AL UREN DOOR DIT BOS! WE DRAAIEN IN EEN KRINGETJE ROND...

EN HIER IS WEER EEN TWEESPRONG. DAT MAAKT DE ZAAK NOG LASTIGER! VALK, GEEF ME DE KAART EENS...

DE KAART! DIT IS AL WAT ERVAN OVER IS... EEN ECHTE PAP... TROUWENS, WAT HELPT HET? DIE PADEN STAAN ER TOCH NIET OP!...

OCH, LATEN WE OP DE GIS EEN VAN DIE DRIE PAADJES INSLAAN. WE ZULLEN WEL ZIEN...

OP DE GIS? GA LIEVER OP MIJN SCHERPE NEUS AF!...

JE SCHERPE NEUS?...DIE KENNEN WE! ALS WE DAAROP AFGAAN, LOOPT HET STEEDS OP EEN RAMP UIT!...

WAT?! HOE DURF JE MIJN INTUÏTIE BELASTEREN, STUK BLINDE VALK?!

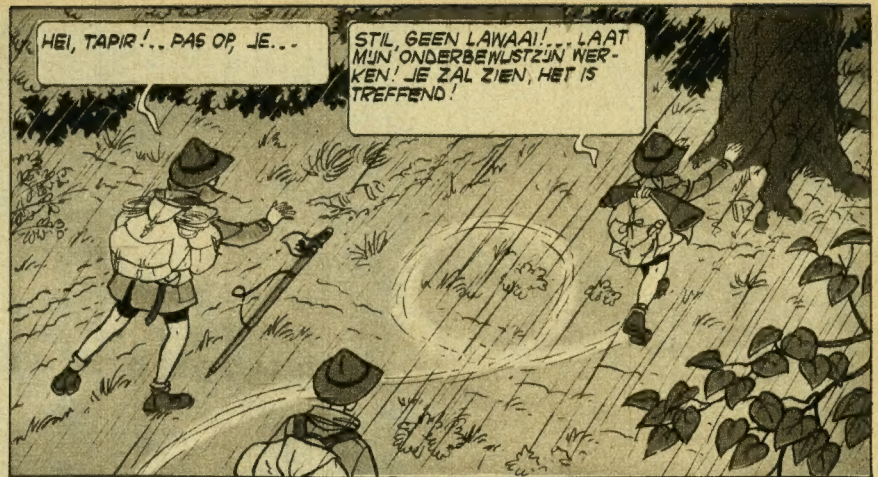
HIER, BLINDDOEK ME! ONDANKS JE SCHIMPSCHEUTEN MAG JE VAN MIJN HELDERZIENDHEID GENIETEN.

EEN RARE MANIER OM DE WEG TE VINDEN!...

ANDERS ZIE JE AL NIET SCHERP. HOE ZUL JE HET DAN MET DIE BLINDDOEK DOEN?

EEN KWESTIE VAN FLAIR!

OPGELET, IK BEGIN!...

HEI, TAPIR!... PAS OP, JE...

STIL, GEEN LAWAAI!... LAAT
MUN ONDERBEWUSTZIJN WER-
KEN! JE ZAL ZIEN, HET IS
TREFFEND!

AU!

MOORDENAARS!...
VANDALEN!...
KON JE ME NIET
WAARSCHUWEN?

DAT MOCHT TOCH NIET,
WEGENS JE HELDER-
ZIENDHEID!!

ONDER ONS GEZEGD,
JIJ BENT EERDER
BUZIENDE!...

HE! HELEMAAL
NIET! KUK DAAR
EENS!

EEN BORDJE!

HA! HA!... JE ZIET
WEL, MUN FLAIR IS
GEEN ONZIN...

VILLA "MYSTERIE"
PRIVE - EIGENDOM
STRENGS VERBODEN
TOEGANG

GEVAAR!

DEKSELS!...

HM, NIET BEPAALD
HARTELUK!...

WAT DOEN WE,
VEULEN?

WEL, VOORLIJT MAAR!...
DE OMSTANDIGHEDEN ZIJN
UITZONDERLIJK, ONDANKS
DAT BORDJE MOETEN WE ZIEN
BIJ DIE VILLA TE KOMEN!

ZOU DAT WEL RAAD-
ZAAM ZIJN?

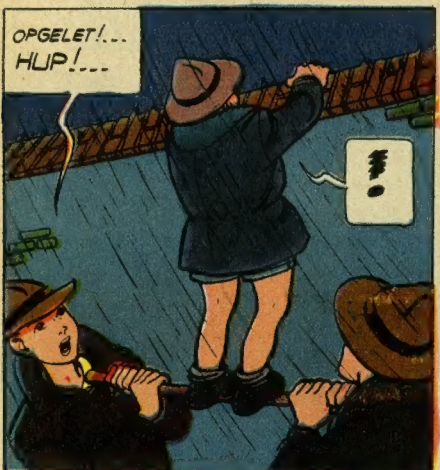
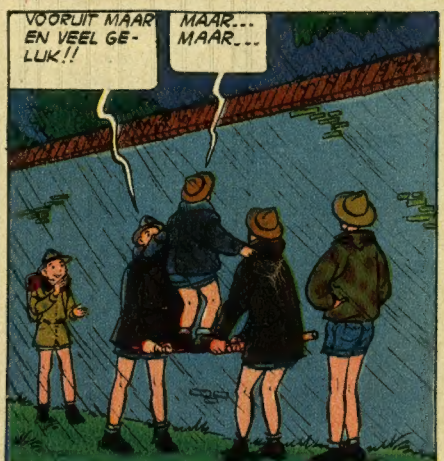
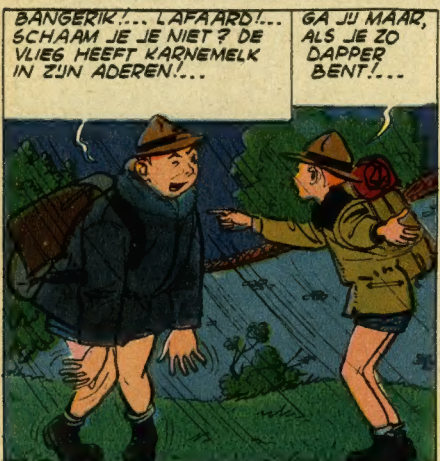
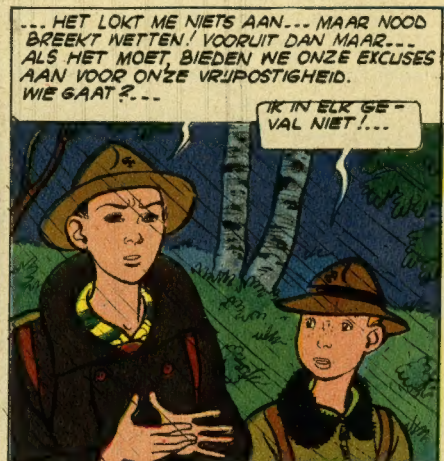
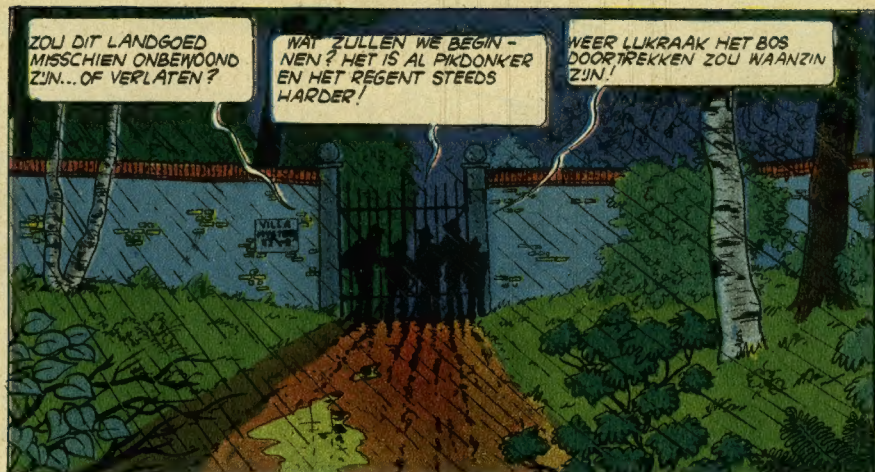
MET ZO'N WEER
WEIGERT ZELFS DE
ONMENSELIJKSTE
EIGENAAR ZIJN HULP
NIET! VOORLIJT!

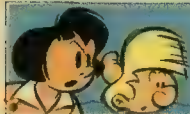

HM! DAT AVONTUUR VOORSPELT
NIETS GOEDS! DIE VILLA MIDDEN
IN HET BOS! VIND JE DAT NIET
RAAR?...

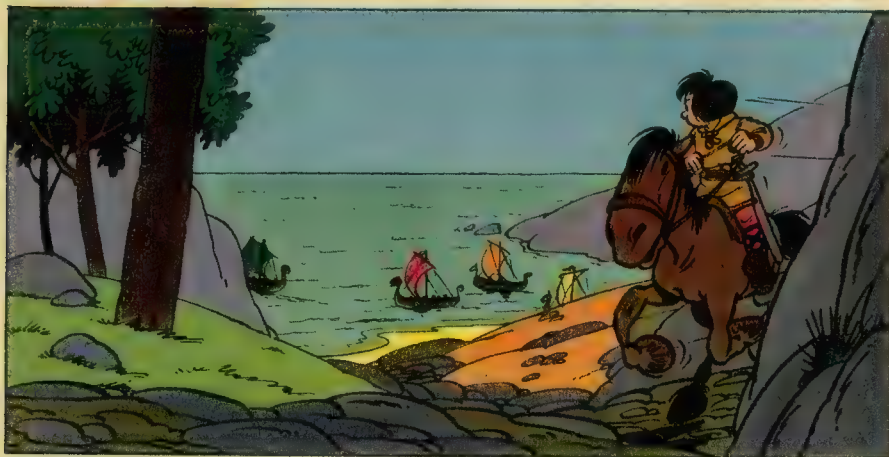
OCH, JIJ
BENT EEN
BANGERO!

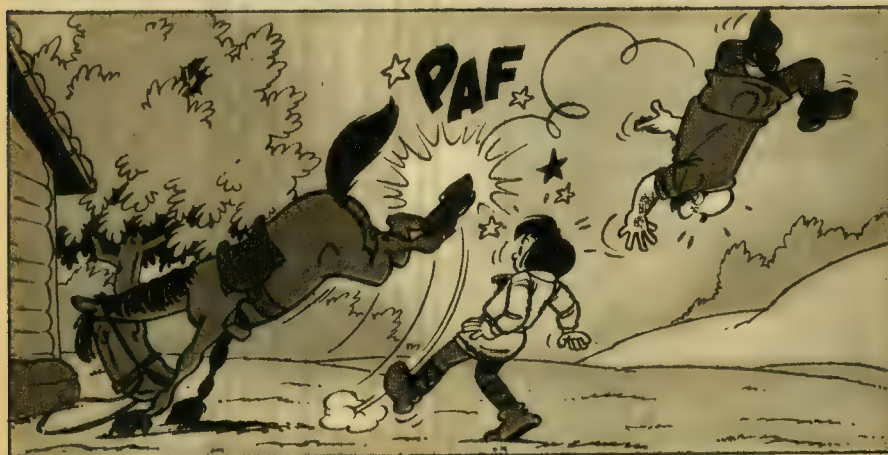

De eed der Vikingen

(Wordt vervolgd.)

de GROTE APACHE

DE STRIDBUUL IS OPGEGRAVEN
EN DE INDIANEN DANSEN OM
EEN GROOT VUUR...

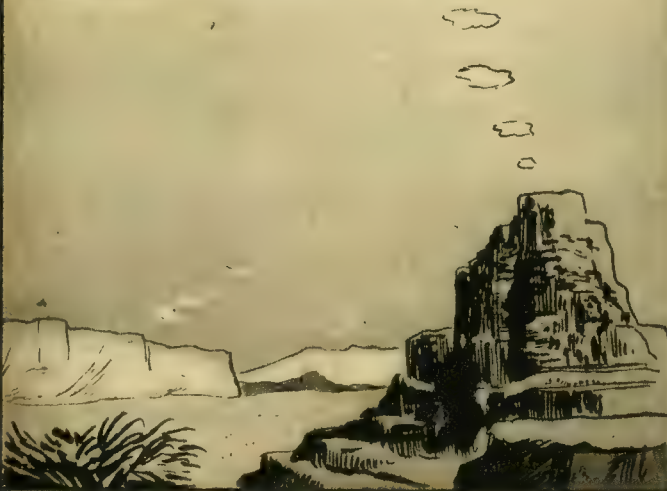
EN DE TOVENAAR VOERT ALLERLEI
BEZWERINGEN UIT VOOR HET
STAMHOOFD.

ZO BEGINT EEN TREURIGE TIJD IN DE
GESCHIEDENIS VAN ARIZONA EN MEXICO.
DE VIJF AMERIKAANSE GEVANGENEN
WORDEN TER DOOD GEBRACHT. LUITENANT
BASCOM LAAT COCHISE'S BROER EN
NEVEN OPHANGEN: TIEN
JAAR VREEDZAME NABUURSHIP
TRAGISCH TE NIET GEGAAN
DOOR DE TROTS EN DOMHEID
VAN EEN LUITENANT.

DE ROODHUIDEN ONTKETENEN EEN GEDUCHTE
GUERRILLA-OORLOG. ZE HEBBEN WITTE ROK-
SIGNALEN DIE NAUWELUKS TE
ZIEN ZIJN.

...OF PRIMITIEVE SPIEGELS, VAN METALEN
PLATEN GEMAAKT.

(Wordt vervolgd.)

Als we van duikers spreken, denken we niet enkel aan waaghalzen, die uit zucht naar schatten op de zeebodem afdalen. Tegenwoordig zijn er namelijk echte vaklieden, specialisten, die zowel met hun spieren als met hun hersenen dit gevaarlijk beroep uitoefenen.

Onderwaterbouw van haveninrichtingen, ruimen van wrakken, mijnen vegen, bergen van gezonken schepen (in hun geheel of bij stukken en brokken), diepzeesonderzoek en speuren naar gezonken schatten behoren tot hun werkzaamheden.

OP GEZON

het varende ook op eigen drijven volgens de Wet v des: het gewicht van h moet lager wezen dan verplaatste watermassa.

Op het ogenblik van d wordt het evenwicht aan vlakte gebroken: door ee

romp stroom binnen. Daar het gewicht v steed, toe zod tuig lenslotte

Als het een of windassen komen.

Nu gaan de platen gelast slotte maakt

Als deze vol het schip aan bevorderd wo die onder de

Soms, als h

opw

met

van

zine

wer

ste

vest

H

1 1/2

ste

ond

D

hele

goe

Zo

vre

Duiken op grote diepte

Een duiker met stevig duikerpak voor diepduiken, die tot 150 m. onder de zeespiegel kan afdalen, onderzoekt hier een wrak. Een schip, dat op zo'n diepte ligt, is niet in zijn geheel te bergen, maar de tegenwoordige duikers kunnen toch dikwijls, ofschoon met veel moeite, kostbare voorwerpen en metalen uit gezonken schepen halen.

Een duiker heeft een ijzeren gestel nodig. Voor het bergwerk moet hij de positie van

het wrak verkennen, alle openingen ontdekken, in het binnenste doordringen en daar zijn kwetsbare rubberslang, die hem met de buitenlucht verbindt, voor beschadiging behoeden. Als de slang in aanraking komt met een scherp voorwerp, betekent dat immers een wisse dood! Daarom moet een duiker zijn schip even grondig kennen als een ingenieur. Verder moet hij van alle markten thuis zijn. Hij moet tegelijk voor timmerman, voor lasser, voor marineofficier spelen en zich altijd en overal weten te redden.

Na de oorlog heeft het duikersvak een enorme vlucht genomen. Talloze wrakken moesten worden geborgen langs de kusten van heel Europa en in het Verre Oosten. Veel havens waren versperd met gezonken schepen.

Hoe wordt nu een schip vlot gebracht?

Als het om enorme massa's van duizenden tonnen gaat, kan geen enkele bok dienst doen. Dan moet er voor gezorgd worden, dat het schip uit eigen kracht vlot raakt, zoals

Het bergen van een reuzenwrak

Hier is de gekapseide kiel van het pantserschip «Cavour», dat in de haven van Triëst vlot is gebracht. Let op de «drukcylinders» aan weerskanten en op de eigenaardige uitsteeksels aan de kiel, de druksluizen, waarlangs de werklieden in het schip kunnen komen zonder dat er samengeperste lucht uit- of water invloet.

Als we van duikers spreken, denken we niet enkel aan waaghalzen, die uit zucht naar schatten op de zeebodem afdalen. Tegenwoordig zijn er namelijk echte vaklieden, specialisten, die zowel met hun spieren als met hun hersenen dit gevaarlijk beroep uitoefenen.

Onderwaterbouw van haveninrichtingen, ruimen van wrakken, mijnen vegen, bergen van gezonken schepen (in hun geheel of bij stukken en brokken), diepzeesonderzoek en speuren naar gezonken schatten behoren tot hun werkzaamheden.

OP ZOEK NAAR GEZONKEN SCHEPEN

het varende ook op eigen kracht blijft drijven volgens de Wet van Archimedes: het gewicht van het vaartuig moet lager wezen dan dat van de verplaatste watermassa.

Op het ogenblik van de schipbreuk wordt het evenwicht aan de oppervlakte gebroken: door een lek in de romp stroomt het water binnen. Daardoor neemt het gewicht van het schip steeds toe zodat het vaartuig tenslotte zinkt.

Als het eenmaal in de diepte ligt, baten geen kabels, kranen, bokken of windassen meer. Nee, het slachtoffer moet vanzelf overeind zien te komen.

Nu gaan de duikers aan de slag. Alle scheuren worden gedicht, pantserplaten gelast. Met reuzenwiggen wordt elke opening dicht gestopt. Tenslotte maakt men in het schip een of meer waterdichte compartimenten. Als deze vol met lucht zijn gepompt en het water er uit is geperst, zal het schip aanmerkelijk lichter zijn en boven water komen. Dit kan nog bevorderd worden door «drukcaissons», enorme cylinders vol met lucht, die onder de romp worden aangebracht.

Soms, als het om zeer grote bodems gaat, b.v. pantserscheepen, is er een opwaartse druk gelijk aan 25.000 ton nodig. Dit was het geval met de Italiaanse pantserkruiser «Cavour», die in de haven van Triëst werd gelicht. Het schip was gekapseisd en vol benzine en water gelopen. Eerst werden alle gaten gedicht. Toen werd samengeperste lucht ingelaten. Duikers zaagden met steekvlammen de grote torens en enorme kanonnen af en bevestigden de holle cylinders aan de flanken.

Het werk geschiedde bij een luchtdruk (onderwater) van 1 ½ atm. in benzine en modder en de gloeiende hitte van de steekvlammen. De zes duikers hebben totaal 9.600 arbeidsuren onderwater doorgebracht.

De duikers hebben talloze havens weer veilig gemaakt en hele tonnen nuttig metaal opgehaald, dat weer de industrie ten goede komt.

Zo is een deel van de door de oorlog vergane rijkdom in vredestand teruggewonnen.

Voor het lichten van kleinere schepen zijn holle cylinders (B) soms voldoende. In deze figuur wordt eerst de achtersteven opgeheven, nadat de gaten in de scheepswand met wiggen (A) zijn gedicht. Door toepassing van andere cylinders kan het schip vlot raken.

Drie bergingssystemen

- 1) Na het dichten van de scheepswand wordt het water eruit gepompt en wordt het schip met behulp van holle cylinders vlotgebracht.
- 2) Als een romp gekanteld ligt (dat komt meestal voor), moet deze eerst overeind komen. Dit gebeurt met een stel ijzeren cylinders aan één kant, waardoor de scheepsromp een kwart slag omwentelt.
- 3) De romp is nu gekanteld en waterdicht. Dan wordt er van boven samengeperste lucht ingelaten, die er langzaam het water uitdrijft. Daar komen drijvende pompen aan te pas.

Voor werk op geringe diepte worden ook wel duikers zonder helm gebruikt.

Duiken op grote diepte

Een duiker met stevig duikerpak voor diepduiken, die tot 150 m. onder de zeespiegel kan afdalen, onderzoekt hier een wrak. Een schip, dat op zo'n diepte ligt, is niet in zijn geheel te bergen, maar de tegenwoordige duikers kunnen toch dikwijls, ofschoon met veel moeite, kostbare voorwerpen en metalen uit gezonken schepen halen.

Een duiker heeft een ijzeren gestel nodig. Voor het bergwerk moet hij de positie van het wrak verkennen, alle openingen ontdekken, in het binnenste doordringen en daar zijn kwetsbare rubberslang, die hem met de buitenlucht verbindt, voor beschadiging behoeden. Als de slang in aanraking komt met een scherp voorwerp, betekent dat immers een wisse dood! Daarom moet een duiker zijn schip even grondig kennen als een ingenieur. Verder moet hij van alle markten thuis zijn. Hij moet tegelijk voor timmerman, voor lasser, voor marineofficier spelen en zich altijd en overal weten te redden.

Na de oorlog heeft het duikersvak een enorme vlucht genomen. Talloze wrakken moesten worden geborgen langs de kusten van heel Europa en in het Verre Oosten. Veel havens waren versperd met gezonken schepen.

Hoe wordt nu een schip vlot gebracht?

Als het om enorme massa's van duizenden tonnen gaat, kan geen enkele bok dienst doen. Dan moet er voor gezorgd worden, dat het schip uit eigen kracht vlot raakt, zoals

Het bergen van een reuzenwrak

Hier is de gekapseide kiel van het pantserschip «Cavour», dat in de haven van Triëst vlot is gebracht. Let op de «druk-cylinders» aan weerskanten en op de eigenaardige uitsteeksels aan de kiel, de druksluizen, waarlangs de werklieden in het schip kunnen komen zonder dat er samengeperste lucht uit- of water invloekt.

OP ZOEK NAAR ZONKEN SCHEPEN

Voor het lichten van kleinere schepen zijn holle cylinders (B) soms voldoende. In deze figuur wordt eerst de achtersteven opgeheven, nadat de gaten in de scheepswand met wiggen (A) zijn gedicht. Door toepassing van andere cylinders kan het schip vlot raken.

rende ook op eigen kracht blijft volgens de Wet van Archimedes het gewicht van het vaartuig lager wezen dan dat van de atste watermassa.

het ogenblik van de schipbreuk het evenwicht aan de oppergebrouken: door een lek in de romp stroomt het water binnen. Daardoor neemt het gewicht van het schip steeds toe zodat het vaartuig tenslotte zinkt.

Als het eenmaal in de diepte ligt, baten geen kabels, kranen, bokken of windassen meer. Nee, het slachtoffer moet vanzelf overeind zien te komen.

Nu gaan de duikers aan de slag. Alle scheuren worden gedicht, pantserplaten gelast. Met reuzenwiggen wordt elke opening dicht gestopt. Tenslotte maakt men in het schip een of meer waterdichte compartimenten. Als deze vol met lucht zijn gepompt en het water er uit is geperst, zal het schip aanmerkelijk lichter zijn en boven water komen. Dit kan nog bevorderd worden door «drukcaissons», enorme cylinders vol met lucht, die onder de romp worden aangebracht.

Soms, als het om zeer grote bodems gaat, b.v. pantserschepen, is er een opwaartse druk gelijk aan 25.000 ton nodig. Dit was het geval met de Italiaanse pantserkruiser «Cavour», die in de haven van Triëst werd gelicht. Het schip was gekapseisd en vol benzine en water gelopen. Eerst werden alle gaten gedicht. Toen werd samengeperste lucht ingelaten. Duikers zaagden met steekvlammen de grote torens en enorme kanonnen af en bevestigden de holle cylinders aan de flanken.

Het werk geschiedde bij een luchtdruk (onderwater) van $1\frac{1}{2}$ atm. in benzine en modder en de gloeiende hitte van de steekvlammen. De zes duikers hebben totaal 9.600 arbeidsuren onderwater doorgebracht.

De duikers hebben talloze havens weer veilig gemaakt en hele tonnen nuttig metaal opgehaald, dat weer de industrie ten goede komt.

Zo is een deel van de door de oorlog vergane rijkdom in vrede tijdstijd teruggewonnen.

Drie

bergingsystemen

- 1) Na het dichtten van de scheepswand wordt het water eruit gepompt en wordt het schip met behulp van holle cylinders vlotgebracht.
- 2) Als een romp gekanteld ligt (dat komt meestal voor), moet deze eerst overeind komen. Dit gebeurt met een stel ijzeren cylinders aan één kant, waardoor de scheepsromp een kwart slag omwentelt.
- 3) De romp is nu gekanteld en waterdicht. Dan wordt er van boven samengeperste lucht ingelaten, die er langzaam het water uitdrijft. Daar komen drijvende pompen aan te pas.

Voor werk op geringe diepte worden ook wel duikers zonder helm gebruikt.

rgen

ruzenwrak

kiel van het pantserkruiser in de haven van Triëst. Let op de «drukcaissons» en op de wiggen aan de kiel, die de werkloden in de modder men zonder dat er water invloet.

WITTE WOLF

Ondanks alle nasporingen blijft Edward onvindbaar.

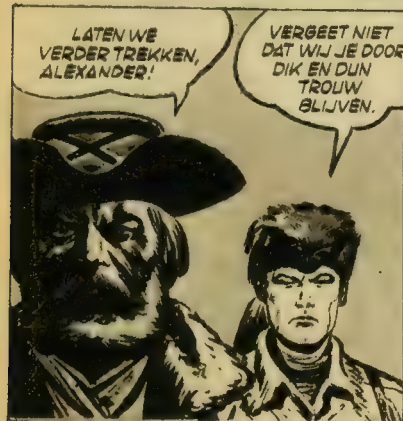
HENRY! WE HEBBEN ALLES GEDAAN WAT MENSELIJKER WIJS MOGELIJK IS.

DAT IS ZO! WE KUNNEN DE EXPEDITIE OOK NIET LANGER OPHOUDEN!...

IK HEB NOG GEEN BLOEM OM IN HET WATER TE GOOIEN WAARIN HIJ IS VERDRONKEN. LAAT DEZE PENNING VAN MIJN VADER DE PLAATS INNEMEN.

LATEN WE VERDER TREKKEN, ALEXANDER!

VERGEET NIET DAT WIJ JE DOOR DIK EN DUN TROUW BLIJVEN.

EN DE KLEINE EXPEDITIE HERVAT HAAR TOCHT NAAR HET NOORDEN, LANGS DE RIVIER DIE LATER DE NAAM MACKENZIE ZAL DRAGEN...

ONS VERHAAL GAAT NU EVEN TERUG. WAT IS ER VAN EDWARD GEWORDEN?

EEN JONGE, EVENEENS VERDWAALDE WOLF, IS NAAR HEM TOEGEKOMEN...

ZIJN INSTINCT DRIJFT HET DIER ERTOE PAL NAAST EDWARD TE GAAN LIGGEN. ZIJN WARMTE REDT HET KIND VAN EEN WISSE DOOD...

IN DE VROEGE OCHTEND...

MANUA...VADER...

WAAR ZIJN ZEPO, IK HERINNER HET ME!

EDWARD WORDT ZICH WEER ZIJN TRAGISCHE TOESTAND BEWUST...

HET VERDRAAGT HEM ZELF NIET EEN JONGE WOLFJE TOT BEZEGELING TE LEBBEN.

IK BEN ALLEEN EN JIJ OOK!

ROEP JIJ JE VADER? WAAR ZOUDE MIJNE ZIJN?

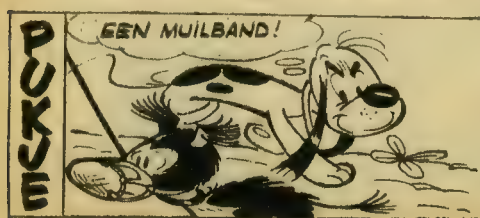
OEOEOE OEOEOE

DE JONGE WOLF LAAT EEN AKELIG GEHUL HOREN...

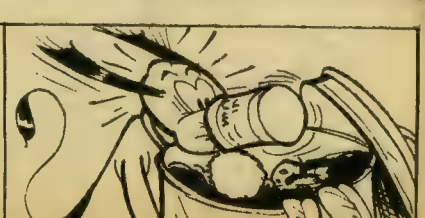

(Wordt vervolgd.)

EN ZIJN OUDERS KOMEN EROP AF. WAT ZAL ER NU VAN EDWARD TERECHT KOMEN...

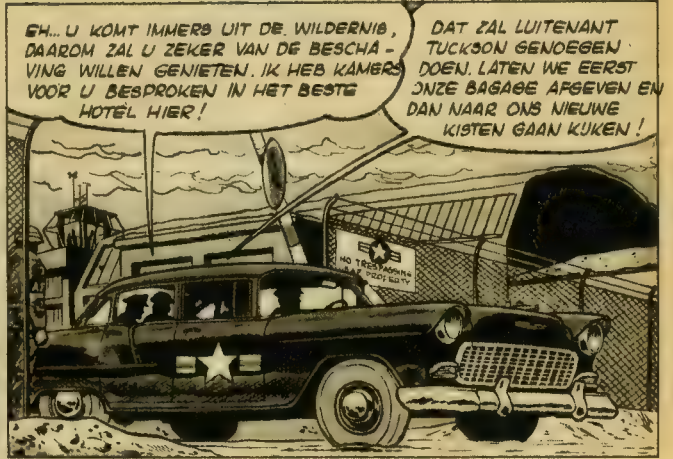
EEN MUILBAND!

BUCK DANNY

TEGEN LADY X

(Wordt vervolgd.)

LOUISE DE BETTIGNIES

GELOOF JIJ HEUS DAT EEN VROUW EVEN DAPPER IS ALS EEN MAN?

PFF... IK VAST NIET!

WEL WAAR! EEN VROUW KAN ZICH BEST ALS EEN HELDIN GEDRAGEN. HET VERHAAL DAT IK JE NU VERTELLEN GA, ZAL JE OVERTUIGEN!

LOUISE DE BETTIGNIES WAS 34 JAAR, TOEN DE DUITSERS IN 1914 BELGIË EN NOORD-FRANKRIJK OVERROMPELDEN. ZE BESLOOT RIJSEL, HAAR GEBORTE-
STAD, TE VERLATEN EN IN ONBEZET FRANKRIJK TE GAAN WONEN...

3

EEN BELGISCHE ZAKENMAN, ERNEST LAMOTE HIELP HAAR NAAR HOLLAND TOE...

HIER IS UW PASSAGEBILJET VOOR ENGELAND. DAARVANDAAN WORDT U IN FRANKRIJK AAN WAL GEZET. VERBAAS U NIET ALS U IN FOLKESTONE WORDT ONDERVRAAGD.

IN FOLKESTONE (ENGELAND) AANGEKOMEN WERD LOUISE INDERDAAD VERHOORD EN VERTELDE ZE AAN DE ENGELSE OFFICIEREN AL WAT ZE OVER DE VIJAND WIST.

IS U BEREID TUSSEN RIJSEL EN ONS LAND OP EN NEERTE REIZEN ONS NOG MEER VAN ZULKE GEGEVENS TE BEZORGEN?

JUFFROUW, UW VERKLARING IS ZEER OPMERKELIJK!

REKEN MAAR OP ME!

ONDER DE SCHUILNAAM ALICE DUBOIS KEERT LOUISE NAAR RIJSEL TERUG EN VORMT EEN UITSTEKENDE PLOEG MEDEWERKERS. OP EEN AVOND BIJ VRIENDEN...

DIT IS JUFFROUW LÉONIE VAN HOUTTE, EEN VURIGE BELGISCHE PATRIOTTE...

WILT U MIJN LUITENANT WORDEN?

DOLGRAAG, IK BEN BLIJ EINDELIJK MIJN LAND VAN DIENST TE KUNNEN ZIJN.

VOORTAAN HEET U CHARLOTTE LAMERON, U KRIJGT DE OPDRACHT DE RAPPORTEN VAN ONZE AGENTEN IN TE ZAMELEN.

SAMEN TROTSEEREN DE HELDINNEN NU HET GEVAAR. DE DUITSERS EISEN EEN PAS VOOR EEN REIS NAAR EEN ANDERE STAD.

HIER HEB JE EEN PAAR STUIVERS EN GA VOOR DIE POST DAAR VECHTEN!...

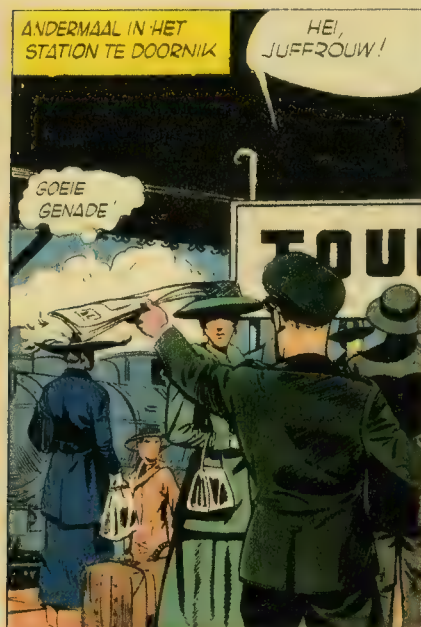
BEST!

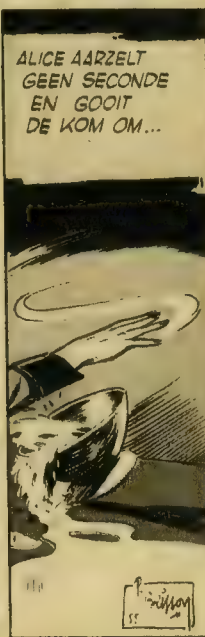

TOE, TOE! IS HET UIT, KWAKJONGENS?

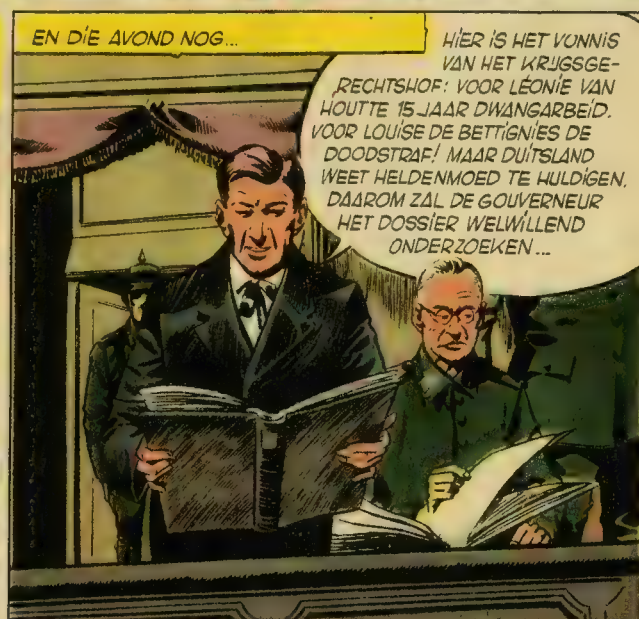
OEF, HIJ HEEFT ME NIET GEZIEN!

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd: **EEN GRATIS REIS OM DE WERELD**, uitgeschreven voor de lezers van **ROBBEDOES** en **SPRINT**. Bewaar deze bon goed. Knip hem **NIET** uit voor het **EINDE** van de wedstrijd.

PALESTINA

Onze Knollentuin

(Vervolg van blad. 6)

gierig wie van de twee de sterkste is. Een troep studenten slenteren voorbij, kun boekentas los onder de arm. Zij springen over vuilnisbakken en met een heldens kabaal moeten er dan ook een paar tegen de vlakke. Ik moet er wel even om lachen. Dan sla ik de hoek om. Even later stap ik met enkele vriendinnetjes de grote poort binnen. Opeens sta ik midden op het rumoerig speelplein. Een bel rinkelt... een ochtendwandeling is er weer om. Straks dezelfde weg weer naar huis... Zal weer anders zijn dan vanmorgen.

Eigen werk van COLIBRI uit Mechelen.

Ik heb het hier al meer gezegd, Colibri, je moet weten wat je schrijft. « Een hond duikt victorie-blaffend, uit een vuilnisbak een kluif achter zich aanslepend » Hoe kan dat nou? Heeft ie terwijl hij blaft de « kluif » even op de grond gelegd of in z'n poten gehouden? Gebruik in het vervolg minder gemeenplaatsen. Ook dat is niet de eerste keer, dat we het daar over hebben. Ik heb er een hele boel aan moeten veranderen en het is nog niet zoals het zijn moet. Vergelijk het eens, met wat jij geschreven hebt. Een laatste, goeie raad. Schrijf zoals je spreekt. Helder. Vertel...

Nu een trouwe rakker. FALSTAFF uit Den Haag.

MIJN KAT

Ik heb een leuke kat. Hij is niet zoals zoveel andere katten, die saai achter de kachel snorren. Hij doet dit ook wel eens, maar hij is in het geheel toch anders. Zijn naam is Hans. Hij kan tam als een lammetje en fel als een tijger zijn. Soms vecht ik wel eens met hem, je komt er dan nooit zonder krabben en beten van af. Maar andere keren doet hij alles wat

Portret van Snuffel. - Eigen werk van FALSTAFF uit Den Haag.

je hem beveelt. Soms haal ik kunstjes met hem uit. Hij heeft nog nooit een vogeltje of een muis gevangen! Ik heb een goudvis, waarmee Hans de beste maatjes is. Dat is fijn, vind je niet? Mijn tiigertje is dan ook mijn beste vriend.

Eigen werk van FALSTAFF uit Den Haag.

In het algemeen zijn de knollen, die jij opkweekt en opstuurt van betere kwaliteit. Vind je ook niet, in elk geval, je taal is goed. Als het iets langer geweest was en als er meer afwisseling in had geweest, dan was het pulk geweest. Je tekeningen zijn, zoals altijd prachtig verzorgd. Kijk eens wat ik verleden week over het te-

ROBBEDOES-PAASNUMMER

(Zie bladzijde 24.)

kenen in het algemeen verteld heb. Om je een hart onder de riem te steken, planten we nog gauw even « je held op sokken ».

Er was eens een held,
Die had geen cent.
Z'n buurman, 'n rare snaak,
Leende hem een knaak (1).
En wat deed onze held,
Met dat pas gekregen geld?
Hij kocht sokken in de stad,
En was blij dat hij ze had.
Want hij hoefde niet te mokken
Hij was nu held op sokken!

Eigen werk van FALSTAFF uit Den Haag.

Kapitein JAN VAN VLAANDEREN stuurt ons de volgende « Witte » knol. Wat moeten we daar van denken.

DE WITTE

't Gebeurde in een still, oud Vlaams dorpje, Zichem! 't Was zomer, en zoals gewoonlijk zaten de mensen op hun stoeltje voor de deur alles te bepraten wat ze overdag hadden meegemaakt. Ook de dorpsjongens waren niet achterwege. Ze zaten onder een grote boom te neurieën. De witte had al wel zeven keer geroepen dat er iets zou gebeuren als ze niet een deugnietrijstreek zouden kunnen verrichten. Na lang zeuren en sjauwelen besloten ze de champetter voor de aap te houden. Ze slopen in z'n tuintje, bonden aan een lange koord een nagel, draaiden er een stuk caoutchouc rekje rond. Vervolgens deden ze er een rutenplakker aan en plakten die op het raam.

Rrrrr! Tik! Tik! Tik!

(1) Knaak : fl. 2,50 : rijksdaalder.

— Binnen! bromde de man der wet.

Rrrrr! Tik! Tik! Tik!

— Maak dat je binnen zijt en doe zo aardig niet, Marie!

Hij kreeg weer het tikken als antwoord.

— Wel alle duivels! Als jullie mij voor de aap willen houden mij goed dan!

Daarna was het stil. Alleen het getik op de ruiten was hoorbaar.

De bengels bemerkten niet dat de sjampetter langs de achterdeur buiten gekomen was en nu achter hen stond! Lowie van de spekslager had hem nog juist in de gaten en liet z'n makkers laffelijk in de steek.

— Ha! Ha! Eindelijk heb ik je zwarte wittekop! riep de politiemann verheugd, terwijl hij de witte met broek en al opnam en hem in « den bak » gooidde. Zo was z'n jeugd.

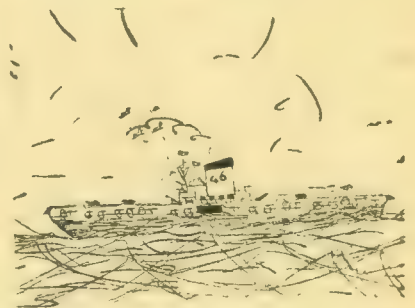
Maar een jaar later stierf zijn vader en het plezierige nietsdoen was voor de witte gedaan. Nu kon hij voor z'n broertjes en zusjes gaan werken. Hij werd aangeworven bij een beenhouwer doch werd een week later doorgestuurd, daar hij op het spek sulker in plaats van zout had gestrooid.

Maar toch werd hij later een man die goed voor zijn kinderen zorgde.

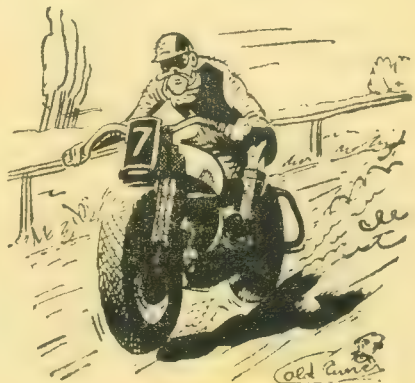
Eigen werk van Jan VAN VLAANDEREN 34.870 uit Oud-Turnhout.

Kapitein JAN VAN VLAANDEREN uit Oud-Turnhout... Je zegt, dat het eigen werk is. En dat is vast en zeker zo! Maar de figuur van de Witte heb je toch geleend van Ernest Claes. Had je dat er niet even bij kunnen zetten? Maar alla... Zo erg is het ook weer niet. Toch zou je me een plezier doen en het boek nog eens lezen. Dan weet je meteen wat er nog aan ontbreekt.

Uit Amersfoort komt een prachtig gedicht. We durven het haast geen knol te noemen en de verleiding is weer eens groot om weer jullie speurzijn op de proef te stellen. Is dit geen pikweg knol? Sjarel trok al een bedenkelijk gezicht toen ik hem die knaap van een knol in de hand stop-te. Zou-ie er meer van weten?

Eigen werk van BERNARD DUFOUR uit Den Haag.

Eigen werk van OLD TIMER uit Deurne.

Eigen werk van JEAN GIELEN uit Maria-kerke.

Eigen werk van ZWARTÉ ADELAAR uit Hasselt.

HERFSTMORGEN

De zomer en de late rozen
Zijn zacht ontbladerend uitgebloeid
Het rode vuur, het hete blozen
Tot oud-October goud vergloeid

De groen vlammen van de bomen
Bestorven bruin en wingerd rood
Zijn van hun donkere drift benomen
O dag! O droom van blauw en goud.

Het licht hangt in de honingraten
Der vensters als een vochtig viles
En morgen zon in de gelaten
Waar in bij nacht de droefheid wies.

Eigen werk van NAPOLEON uit Amersfoort.

Napoleon... Majesteit... Sire... Hier is weinig of niets op te zeggen... als het jou eigen werk maar was. Het is de eerste keer, dat we hier in de Knollentuin zo een wonderknol de grond in mogen drukken. 't Lijkt warempel de pyramide van Austerlitz wel! Je moet het ons niet kwalijk nemen, dat we even de adem in houden... over dergelijke zeerooversmanieren. Want dit is een pikwegknol jongen. Je gaat het schavot op daar helpt geen moedertje lief meer aan. Daar kan je donder op zeggen, Napoleon! Het hart klopt in mijn keel, als ik er aan denk. Sjarel, P. K. en ik, we weten met ons drieën ons weetje wel. Daarom vragen we alle andere, eerlijke, brave, trouwe en kaarsrechte knollentuinlezers: kennen jullie dit gedicht? Het is nu al de tweede keer, dat er zo iets gebeurd. Daar moeten we een « knol », een stokje, wil ik zeggen, voor steken. Kilm in je penhouder en schrijf ons: Doe het nu!

De eervolle vermeldingen:

Deze week slechts enkele bevoorrechten: WIM V. D. HOUTEN uit Stellendam. Prachtige tekening. Ze komt in een van de volgende nummers hoor. FINO GAROZZO uit Rotterdam. Je tekening is heel aardig. Maar waarom heb je ze niet in Oost Indische inkt uitgevoerd? Doe dat in 't vervolg. DE ZWIJGER uit Veurne. Het is een beetje lang je gedicht, maar niet slecht.

Nu, ridders, ik ga een pijpje opsteken en van ons Paasnummer zitten dromen. Een poot van Sjarel. De vijf van P. K. en tot ziens van jullie, o zo toegenegen

SNUFFEL.

FALSTAFF uit Den Haag legt beslag op heel dit hoekje. Laten we eerlijk toegeven, dat zijn werk het waard is. Zowel zijn « Hut aan de Heiderand » als zijn « Huizengroep » laten ons verzorgd penwerk zien.

WIN
EEN GRATIS REIS OM DE WERELD.
LEES SPRINT

DOE HET NU!

Wacht niet tot het te laat is!

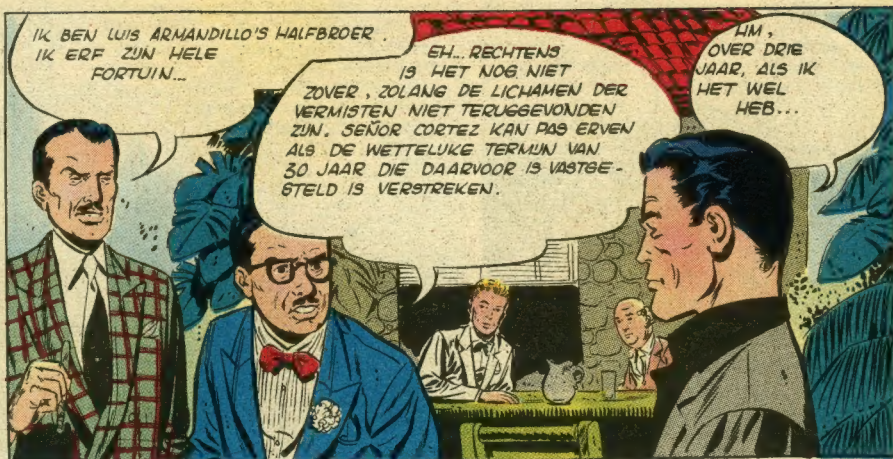
LAAT VANDAAG NOG VOOR
JE OPZIJ LEGGEN HET
SPECIALE PAASNUMMER VAN
PRACHTIG! DENDEREND! EEN ZEE VAN KLEUREN!!!

ROBBEDOES

HET Mysterie VAN DE Witte God

Kim Devil

BEELDEN UIT DE
WERELDGESCHIEDENIS

Het Brouwen ZWAARD

De TIMOERS

ANTIPHON... GA
ANTIPHON VOOR
ME ZOEKEN.

HIER BEN IK,
ALEXANDER, ALTIJD
BEREID U TE DIE-
NEN ALS U ME
NODIG HEEFT!

JA, DAT WEEET IK.
JY BENT EEN TROUW
VRIEND. HOUD
TIMOER AAN!

LANG WRUFT TIMOER DE TOUWEN DIE ZIJN POLSEN OMKNELLEN TEGEN DE RUWE SCHORS VAN DE BOOM. HET BLOED DRUIPT UIT ZIJN WONDE, MAAR DE VEZELS BEGEVEN HET EEN VOOR EEN.

MIJN POLSEN
ZIJN LOS!

BOOMTAKKEN STEKEN UIT TOT BOVEN HET DONKERE WATER WAARIN DE KROKODILLEN KRIELEN. TIMOER KRUIP T ER OP UIT DE WONDE AAN ZIJN POLS LEKT BLOED.

LANG BLUFT TIMOER ROERLOOS. VLAK ONDER HEM VERDRINGEN DE GROTE, GESPIERDE LUVEN ZICH IN EEN WEERZINWEEKEND GEWEMEL. OPGEJAAGD DOOR DE BLOEDLUCHT LIGGEN ALLE KROKODILLEN VAN HET MEER OP DE LOER, MET HUN KAKEN KLAPPEREND.

NU MOET HET
GEBEUREN!

ANGSTZWEET PARELT OP TIMOERS VOORHOOFD. EENSKLAPS WIJPT HIJ NAAR BENEDEN, SCHIET DOOR HET STRUIKGEWAS EN STEEKT HET EILAND IN ZIJN VOLLE BREEDTE OVER...

AAN DE ANDERE KANT GEKOMEN SPRINGT HIJ IN HET WATER EN ZWEMT ER OP LOS, TERWIL DE MONSTERS, DIE EVEN BEDUUD ZIJN, HEM NAAZWEMMEN.

